

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่อความวิตกกังวลของสตรีวัยทอง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐานต่อการทำวิจัย
5. การดำเนินการทดลอง
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ สตรีวัยทองที่มารับบริการ โรงพยาบาลหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

- 1.1 อายุไม่เกิน 55 ปี
- 1.2 ประจำเดือนขาดหายไปประมาณหนึ่งปี หลังการขาดหายไปของประจำเดือนครั้งสุดท้าย แต่ไม่เกิน 5 ปี
- 1.3 เป็นบุคคลที่ไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
- 1.4 สามารถเข้าใจภาษาไทย อ่านออกเขียนได้
- 1.5 เป็นบุคคลที่ไม่มีประวัติโรคประจำตัวร้ายแรง เช่น โรคหัวใจ โรคทางสมอง โรคจิต อัมพาต โรคเอดส์ เป็นต้น
- 1.6 มีความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นสตรีวัยทองที่มารับบริการที่โรงพยาบาลหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2546 และมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ตามลักษณะของกลุ่มประชากรจำนวน 16 คน โดย

2.1 ให้สตรีวัยทองที่มารับบริการที่โรงพยาบาลหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2546 มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ตามลักษณะของกลุ่มประชากร ที่ได้จากการตอบแบบประเมินความวิตกกังวลแบบ เอ-สเตท (anxiety – state) ซึ่งมีคะแนนความวิตกกังวลระดับมาก อยู่ในเกณฑ์ 61 – 80 จากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

คะแนนความวิตกกังวลระดับน้อย	20 – 40
คะแนนความวิตกกังวลระดับปานกลาง	41 – 60
คะแนนความวิตกกังวลระดับมาก	61 – 80

2.2 สอบถามความสมัครใจ และความพร้อมที่เข้าร่วมการวิจัย

2.3 ทำการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จากสตรีวัยทองที่สมัครใจจำนวน 16 คน และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง เพื่อจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม
2. แบบประเมินความวิตกกังวล

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม ความวิตกกังวล และวัยหมดประจำเดือนเพื่อเป็นแนวทางกำหนดขั้นตอนการสร้างโปรแกรมให้เหมาะสมกับผู้รับคำปรึกษา

1.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม ให้สอดคล้องกับค่านิยมคัมภีร์เฉพาะ และหัวข้อที่ทำการวิจัยในครั้งนี้แล้วนำเสนอให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณา

1.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการแก้ไข ผู้วิจัยนำโปรแกรมมาทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมที่ทำการปรับปรุงแก้ไขเสนอให้ประธานกรรมการ และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณา

1.5 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมไปทดลองใช้จำนวน 10 ครั้ง กับสตรีวัยทอง จำนวน 3 คน ที่โรงพยาบาลร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ภาษาที่ใช้ วิธีดำเนินการ และเวลาในการให้คำปรึกษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขร่วมกับประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

1.6 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้ดำเนินการวิจัย

2. แบบประเมินความวิตกกังวล

เป็นแบบประเมินความวิตกกังวล แบบ เอ – สเตท (anxiety – state) ของสปีลเบิร์กเกอร์ (Speilberger) ที่ผู้วิจัยแปลและปรับปรุง เป็นแบบประเมินความวิตกกังวลที่ประกอบด้วยข้อรายการที่แสดงถึงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามด้านบวก 10 ข้อ และข้อคำถามด้านลบ 10 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แต่ละข้อคำถามมีให้เลือก 4 ระดับ โดย

2.1 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความวิตกกังวลแบบ เอ – สเตท (anxiety – state) ของสปีลเบิร์กเกอร์ (Speilberger) มาแปลและเสนอประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2 นำแบบประเมินความวิตกกังวลมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

2.4 นำแบบประเมินความวิตกกังวลไปหาค่าความเชื่อมั่นกับสตรีวัยหมดประจำเดือนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ สตรีวัยทองที่มารับบริการที่ โรงพยาบาลร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

2.5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88 จากนั้นจึงนำแบบวัดที่ได้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป โดยมีข้อคำถามด้านบวก (positive statement) 10 ข้อ คือ ข้อ 1, 3, 6, 8, 10, 12, 13, 14, 17 และ 20 และข้อคำถามด้านลบ (Negative Statement) 10 ข้อ คือ ข้อ 2, 4, 5, 7, 9, 11, 15, 16, 18 และ 19 (ภาคผนวก ข)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ในข้อคำถามที่มีความหมายด้านบวก ให้คะแนนดังนี้

ถ้ากาตอบลงในช่อง	ไม่เลย	ให้คะแนน	4
ถ้ากาตอบลงในช่อง	มีบ้าง	ให้คะแนน	3
ถ้ากาตอบลงในช่อง	มีค่อนข้างมาก	ให้คะแนน	2
ถ้ากาตอบลงในช่อง	มีมากที่สุด	ให้คะแนน	1
ในข้อความที่มีความหมายด้านลบ ให้คะแนนดังนี้			
ถ้ากาตอบลงในช่อง	ไม่เลย	ให้คะแนน	1
ถ้ากาตอบลงในช่อง	มีบ้าง	ให้คะแนน	2
ถ้ากาตอบลงในช่อง	มีค่อนข้างมาก	ให้คะแนน	3
ถ้ากาตอบลงในช่อง	มีมากที่สุด	ให้คะแนน	4

การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐานต่อการทำวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาขั้นพื้นฐาน วันที่ 8 – 22 ตุลาคม พ.ศ. 2545 กับกลุ่มสตรีวัยทองที่มารับบริการที่โรงพยาบาลหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 80 ราย ที่มีอายุไม่เกิน 55 ปี ประจำเดือนขาดหายไปประมาณหนึ่งปีหลังการขาดหายไปของประจำเดือนครั้งสุดท้าย แต่ไม่เกิน 5 ปี ไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ไม่มีประวัติโรคประจำตัวร้ายแรง สามารถ เข้าใจภาษาไทย โดยการสัมภาษณ์ความรู้สึกวิตกกังวลต่อภาวะการหมดประจำเดือน และพบว่าสตรีวัยทอง จำนวน 50 ราย ที่มีความรู้สึกวิตกกังวล จะมีปัญหาในด้านการปรับตัว ปัญหาในการเตรียมตัวเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ ปัญหาการขาดความรู้ในการดูแลตนเอง ปัญหาในครอบครัว อาชีพ ปัญหาสุขภาพ รวมทั้งสภาพจิตใจที่เป็นผลจากภาวะการหมดประจำเดือน คือ บางครั้ง รู้สึกไร้คุณค่าไม่มั่นใจในตนเองตามมาด้วย และจากการสัมภาษณ์ความต้องการการได้รับคำปรึกษา สตรีวัยทองส่วนใหญ่เห็นด้วย และมีความต้องการการให้คำปรึกษา เพื่อนำมาช่วยเหลือและพัฒนาตนเองในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research design) เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่อความวิตกกังวลของสตรีวัยทอง จำนวน 16 คน ทำการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบตัวประกอบ 2 ตัว เป็นตัวแปรภายในหน่วยทดลอง 1 ตัว และระหว่างหน่วยทดลองอีก 1 ตัว (one between one within subject design) (Howell, 1997, p. 357)

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลอง

	a_1	a_2	a_3
b_1	S_1	S_1	S_1
	S_2	S_2	S_2
	S_3	S_3	S_3
	S_4	S_4	S_4
	S_5	S_5	S_5
	S_6	S_6	S_6
	S_7	S_7	S_7
	S_8	S_8	S_8
b_2	S_9	S_9	S_9
	S_{10}	S_{10}	S_{10}
	S_{11}	S_{11}	S_{11}
	S_{12}	S_{12}	S_{12}
	S_{13}	S_{13}	S_{13}
	S_{14}	S_{14}	S_{14}
	S_{15}	S_{15}	S_{15}
	S_{16}	S_{16}	S_{16}

- a_1 แทน ระยะก่อนการทดลอง
- a_2 แทน ระยะหลังการทดลอง
- a_3 แทน ระยะติดตามผล
- b_1 แทน โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีจิตภาวะนิยม
- b_2 แทน วิธีปกติ
- S แทน ตัวอย่างที่ได้รับการทดลอง (S_i คือตัวอย่างคนที่ 1)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนเตรียมการ นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล

2. ขั้นตอนดำเนินการ แบ่งเป็น 4 ระยะ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง เริ่มตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2546 ถึง วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2546 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างของสตรีวัยทองที่มารับบริการที่โรงพยาบาลหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2546 และมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ตามลักษณะของกลุ่มประชากร จากนั้นให้ทำแบบประเมินความวิตกกังวลแบบ เอ-สเตท (anxiety – state) ของสปีลเบิร์กเกอร์ (Speilberger) ที่แปลและปรับปรุงโดยผู้วิจัย มีคะแนนความวิตกกังวลระดับมากอยู่ในเกณฑ์ 61 – 80 มีความพร้อมและสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย สุ่มอย่างง่ายมาจำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน

2.2 ระยะทดลอง ดำเนินการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมกับกลุ่มทดลอง เริ่มวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2546 ถึง วันที่ 10 มีนาคม 2546 ใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 5 สัปดาห์ เวลา 9.00 – 11.00 น. สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที – 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ครั้ง สถานที่ทดลอง คือ ห้องประชุมเล็ก โรงพยาบาลหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.3 ระยะหลังการทดลอง ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตอบแบบประเมินความวิตกกังวลแบบ เอ – สเตท (anxiety – state) ของสปีลเบิร์กเกอร์ (Speilberger) ที่แปลและปรับปรุงโดยผู้วิจัย วันที่ 10 มีนาคม 2546

2.4 ระยะติดตามผล เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว 1 เดือน ผู้วิจัยได้นัดสตรีวัยทองในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตอบแบบทดสอบความวิตกกังวลแบบ เอ – สเตท (anxiety – state) ของสปีลเบิร์กเกอร์ (Speilberger) ที่แปลและปรับปรุงโดยผู้วิจัย วันที่ 31 มีนาคม 2546

3. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วนเพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (repeated – measure analysis of variance : one

between - subjects variable and one within - subjects variable) และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยภาษา QBASIC ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเมื่อพบความแตกต่างเป็นรายคู่ ทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls Procedure)